

Konspekt szkółki niedzielnej

17. Niedziela po Trójcy Świętej

Główna myśl: Pan Jezus chce być najważniejszy w twoim życiu.

Tekst: Ewangelia Jana 9,1-41 – Jezus uzdrawia ślepego od urodzenia

Wiersz przewodni: Ewangelia Marka 9,23b

„Wszystko jest możliwe dla wierzącego”.

Cele:

Dziecko poznaje historię uzdrowienia ślepego.

Dziecko rozumie, co znaczy oddawać chwałę Jezusowi w codziennym życiu.

I. Wstęp

Ciąg dalszy nastąpi:

Historia opowiadana przez dzieci (*informacja dla prowadzącego: jeżeli dzieci są małe i nie potrafiłyby same wymyślić jednego zdania do historii, to można mieć przygotowanych kilka obrazków, które pomogłyby stworzyć dzieciom historię*).

Pomoce: dla młodszych dzieci ilustracje przedstawiające jedną historię.

Przebieg: Siadamy w kole, prowadzący zaczyna i mówi pierwsze zdanie wymyślonej historii, którą dzieci będą układać. Gdy prowadzący kończy mówić swoje zdanie, osoba siedząca obok mówi drugie zdanie. Układane przez dzieci zdania mają być takie, żeby całość tworzyła jedno opowiadanie/historię. Młodszym dzieciom można pomóc wykorzystując ilustracje.

Podsumowanie: Prowadzący mówi: opowieść, która powstała, można byłoby kontynuować i tworzyć jej kolejne odcinki. Dzisiaj jednak chcemy poznać historię pewnego człowieka. Ta historia też ma kilka odcinków. Zapraszam was serdecznie.

II. Szkółka

Pomoce: flanelograf z historią uzdrowienia ślepego od urodzenia; napisy: SCENA 1 – ŚLEPY CZŁOWIEK, SCENA 2 – SPOTKANIE Z JEZUSEM, SCENA 3 – ODDAJĘ CHWAŁĘ JEZUSOWI; napisy te pokazujemy przed każdym kolejnym opowiadany odcinkiem historii.

- Ślepy człowiek** – (*pokazujemy napis: SCENA 1*) W pewnej izraelskiej rodzinie urodził się ślepy chłopiec. Od wczesnej młodości jego jedynym zajęciem było siadanie przy drodze prowadzącej do miasta, aby żebrać. Tylko w ten sposób mógł zarobić na życie.
- Spotkanie z Jezusem** – (*pokazujemy napis: SCENA 2*) Pewnego dnia siedzący przy drodze niewidomy, usłyszał zbliżający się wielki tłum ludzi (*można z dziećmi chwilę pomaszerować, aby mogły uświadomić sobie, co mógł usłyszeć niewidomy*). Byli to ludzie, którzy towarzyszyli Panu Jezusowi. Wtedy Pan Jezus zobaczył niewidomego i ...
- Jezus uzdrawia niewidomego** – podszedł do niego. Ślepy nic nie widział, tylko słyszał głosy, a potem poczuł, że ktoś się do niego zbliża (*można powiedzieć dzieciom, żeby zamknęły na chwile oczy*). Potem poczuł, że ktoś nakłada mu jakąś maź na oczy. To był Pan Jezus, który splunął na ziemię i ze śliny i ziemi zrobił błoto, które nałożył na oczy niewidomego (*ślina uważana była za lekarstwo*). Potem niewidomy usłyszał polecenie: „Idź i obmyj się w sadzawce Syloe”! Wstał i poszedł. Wyobraźmy go sobie, jak idzie z błotem na oczach. Co może sobie myśleć? „Skoro ten człowiek zatrzymał się przy mnie, nałożył mi błoto na oczy i kazał się umyć, to pójdę, umyję twarz, i zobaczę co się stanie”. Niewidomy dociera do sadzawki, pochyla się nad nią. Nabiera wodę w dłonie i obmywa twarz... powoli otwiera oczy i najpierw widzi przed sobą wodę, potem podnosi głowę i widzi drzewa oraz wszystkie rośliny, które rosły wokoło. Widzi to wszystko po raz pierwszy. Jaki musiał być szczęśliwy, a jaki zachwycony tym wszystkim, co widział. Ludzie, którzy go zobaczyli, nie mogli uwierzyć, że ten szczęśliwy człowiek jest ślepy, który jeszcze niedawno siedział przy drodze i żebrał. Jednak uzdrowiony zapewniał ich, że to on. A sprawcą jego uzdrowienia jest człowiek, którego

nazywają Jezus. Jednak ludzie nie chcieli mu uwierzyć, więc powtarzał, że teraz już widzi i że uzdrowił go człowiek zwany Jezusem, który musi być prorokiem.

4. Uzdrawiony oddaje chwałę Jezusowi – (pokazujemy napis: SCENA 3) W końcu uzdrawiony znowu spotkał Jezusa. Teraz uwierzył, że jest Jezus jest Bogiem i oddał Mu pokłon.

III. Zakończenie

Ślepy uwierzył, że Pan Jezus jest Bogiem i złożył Mu pokłon. A czy ty też wierzysz, ufasz Jezusowi? Czy Pan Jezus jest dla ciebie najważniejszy? Ważniejszy od ulubionej zabawki, od komputera, telefonu itd.? (odpowiedzi dzieci) Jeżeli tak, jeżeli Pan Jezus jest dla ciebie najważniejszy, to pomyśl, w jaki sposób ty możesz Mu to pokazać w codziennym życiu? (propozycje dzieci) Można być posłusznym, można pomagać innym, można być życzliwym, modlić się, można śpiewać, można mówić innym o Panu Jezusie.

1. Wiersz biblijny

„Wszystko jest możliwe dla wierzącego”, Ewangelia Marka 9,23

Pomoce: Wiersz zapisać na arkuszu papieru, dzieląc wyrazy na sylaby tak jak pokazane jest poniżej:
Wszy-stko jest mo-żli-we dla wie-rzą-ce-go. E-wan-ge-lia Mar-ka 9,23

Wiersza można też uczyć pokazując go:

Słowo: „Wszystko” – rękami pokazujemy dookoła siebie

Słowa: „jest możliwe” – kciuk do góry w geście ok

Słowa: „dla wierzącego” – rękę położyć na sercu

Przebieg: Wiersz należy wytłumaczyć: czasem wydaje nam się, że coś jest bardzo trudne, że z pewnością nie będziemy w stanie tego zrobić. Jednak Pan Jezus daje nam zapewnienie, że wszystko jest możliwe dla wierzącego. Pamiętajmy, że ufając Jezusowi jesteśmy w stanie zrobić wszystko, bo On nam pomoże. Oczywiście, jeżeli będzie to zgodne z Jego wolą, z tym co On dla nas przeznaczył. Wszyscy czytają wiersz kilka razy, następnie powtarzają go, a wypowiadając każdą sylabę na zmianę klaszczą w dłoń i uderzają dłońmi w uda.

2. Prace plastyczne

A. Mogę chwalić Pana

Pomoce: Wariant 1: Kartka z bloku z wydrukowanym wierszem, kredki, farby;

Wariant 2: Dzieci otrzymują gotową do pokolorowania pracę – załącznik zamieszczony poniżej (obrazki zamieszczone za zgodą portalu św. Izydora, www.isidorus.net)

Przebieg: Wariant 1: Każde dziecko otrzymuje kartkę z wydrukowanym/zapisanym wierszem; na niej rysuje w jaki sposób może oddawać Bogu chwałę, tak na co dzień, czyli to, o czym wcześniej same dzieci mówiły.

Wariant 2: Dziecko otrzymuje załącznik „Mogę chwalić Pana”, który koloruje.

B. Wszystko jest możliwe – zakładka

Pomoce: kartka z bloku technicznego, nożyczki, klej, zapisany wiersz, wstążka, dziurkacz

Przebieg: z kartki z bloku technicznego należy wyciąć prostokąt o odpowiednich rozmiarach; na jednej stronie należy przykleić lub zapisać poznany wiersz; następnie obie strony zakładki należy ozdobić (coś rysując, przyklejając, np. wysuszone kwiatki, listki lub inne elementy – np. wykonane za pomocą dziurkaczy ozdobnych); w górnej części zakładki zrobić dziurkaczem otwór i przewlec przez niego kolorową wstążeczkę.

Wszystko jest możliwe dla wierzącego. Mk 9,23

MOGĘ CHWALIĆ PANA:

